

Brief van Vrouw Hentinck te Amsterdam aan een onbekende vriend op Walcheren.

Amsterdam, 30 september.

Beminde vriend en broeder!

Nog ben ik met u in den Geest. De Heere zegt: *zal ik voor Abraham verbergen wat Ik doe?* De Heere had mij voor ruim een jaar zo krachtig zijn toezeggingen geschonken te midden ener diepte die voor mij onoverkomelijk was. En God bereidde mij voor Zijn sterke toespraak. *Ik ben uw God, de God des eeds en des verbonds; Ik ben uw heil.* En ziet, geen twee dagen of de Heere toonde het te zijn, in redden en dragen. Daarna legde de Heere, die trouwe Verbondsgod, mij op een ziekbed, zodat ik door de zwakte mij met niets meer bemoeien kon. En ziet, drie dagen en nachten een inleven uit God, zodat één enige, oude Christin mij bevatten kon. Ik lag op een Huwelijksverbonds bed. Waar ik geen geloof meer bezat, maar liefde uit het triomfantelijk leven. Wat eenmaal genoten zal worden, geen druk, geen leed, geen lichaam der zonde zat mij in de weg. Hooglied 2, bevestigd. Mijn eigen leven was ik voor die tijd kwijt geraakt. O wonder Gods. Het volk dacht elk ogenblik, *daar gaat ze.* Maar neen, neen ik kwam weer tot mijzelf. En ziet daar werd er een weg gebaad door den HEERE. Kosteloos naar Weesp, drie dagen. En wij hadden daar drie sabbatten feest. En o, die zaligheden werden mijn met volle bekers ingeschonken. Kom, beminde broeder, zingen psalm 36 vers 3. Een eeuwigdurend zingen. Wie zal Zijn lof verheffen naar waardij?

Kort daarop kwamen Vreemdelingen uit Purmerend, die wilden mij spoedig voor hun rekening halen. Daar ik vertrokken was zonder schoenen, buidel of male, *want daar blaast de hoge God maar in,* en de geest werd vaardig. Daar werd in mij bevestigd Jesaja 62: *Gij die des Heeren doet gedenken, laat geen stilzwijgen bij u wezen.* O wonder Gods! Mijn weg kunt gij vinden voor deze reis in Mattheüs 10. Mijn boodschappen voor vader verricht hebbende, zat ik neder om te bewonderen; hoe ik menigmaal dacht, zó een uitgewerkt vat, ontledigd zitten, vruchteloos aan den grond. Maar zalig uitgewerkt. Dan zette de Koning de zilveren trompetten aan de mond en de Geest blaast daar nu in. In 't kort wilden zij mij bij een ouderling van Ledeboer hebben. Zij kunnen de reis niet betalen en deze wurm had er niets voor. Maar de Man Christi gaf Zijn ellendige een reispenning. En ach met diepe bewondering moeten wij God bewonderen over Zijn verborgen leringen aan Zijn voeten. Zij verheugden zich het meest, omdat ik uit de weg was gezet. En de Heere leidde mij in, van Sichem tot Gilgal. O mijn beminnelijke Bondsgod! Mijn lichaam werd zwak, want ik stip u maar even aan.

Te Leiden hadden wij bruiloft, en te Zoetermeer vereniging des harten. En nu moest ik met al deze ontvangen genade nog zeggen: *ik weet nog niets.* Wonderlijk, zeide de HEERE tot Manoach, *is Mijn Naam.* Wonderlijk is dat volk. *Zij komen aan door 't Goddelijk licht geleid.* Hoe menigmaal zeide de apostel, *zijn wij in perikelen.* Maar ook wij, dure tijden, armoede, ziekte, diepte, diepte en de grootste hel, het lichaam

der zonde. Dat broeinst van walgelijkheid. Maar toch toenemen, en het rechte toenemen, is een uitgang uit onszelven. God de Drieënige in Zijn vrije giften te omhelzen. Verborgene Godzaligheid, wordt aan den Middelaarstroon genoten *Al Mijn kinderen zullen van den Heere geleerd worden*. De Heere oefent Zijn deugden en ambten in zulke harten uit, maakt de wegen recht geschikt. Voor elke waarheid moet een gepaste ziel zijn. Heilig zijn de wegen, die de Heere God met mij houdt. Zie ik met een oog des geloofs op mijn Jezus, en ligt mijn verwachtingen in God, dan zeggen wij: *Uw doen is majesteit en heerlijkheid*. Maar verbergt de Heere Zijn aangezicht en wordt de hemel koper, en de aarde ijzer, och dan zit ik weer eens bij de pakken neer. En toch met Job, *ik weet mijn Verlosser leeft*. Maar om in alles den beelde Zijns Zoons gelijkvormig te worden en nauwelijks zalig te worden. Met Paulus te zeggen: *ik jaag daarnaar, of ik het ook grijpen mocht, hoewel ik door Jezus Christus gegrepen ben*. Heilig zijn de wegen, dien mijn Vader met mij houdt. Hij plaagt of bedroeft niet van harte. En al zou God mij nu nog al doden, ik zou evenwel op Hem hopen.

Wij worden maar, lieve broeder, voor- en toebereid. Maar te zitten aan de ronde tafel in het Koninkrijk Gods, daar zullen wij met al het Erf- en Bondsvolk en Keurvolk den Drieënige toebrengen, de lof, dank en aanbidding tot in alle eeuwigheid. *Amen*

Nu bemide broeder en zuster, de lampe Gods lichte over uwe tenten en Zijn vriendelijk aangezicht over uw zielen. Zijn kruisverdiensten uwe en mijn staf. Zijn eeuwiggeldende gerechtigheid uw en mijn reismantel door deze woestijn. Dat zij zo.

Na enige heilbiddende en verbondene groeten van mij en mijn man, uw zuster in den Algenoegzamen.
Vrouw Hentinck.

Schrijf mij nu spoedig, anders plaagt mij de vijand, met mijn gebrekkig schrijven.
Groet Sion.

P. s. Deze brief is afkomstig uit familiepapieren van Fam. Verhage, afkomstig van Zacharias Verhage, molenaar te Meliskerke.